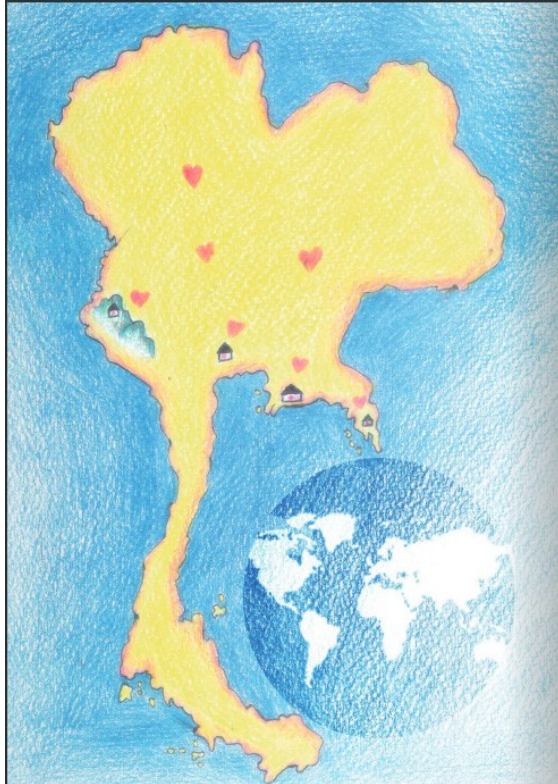

Grote beste vrienden kunnen het

1. De geheime herinnering aan de geboorte

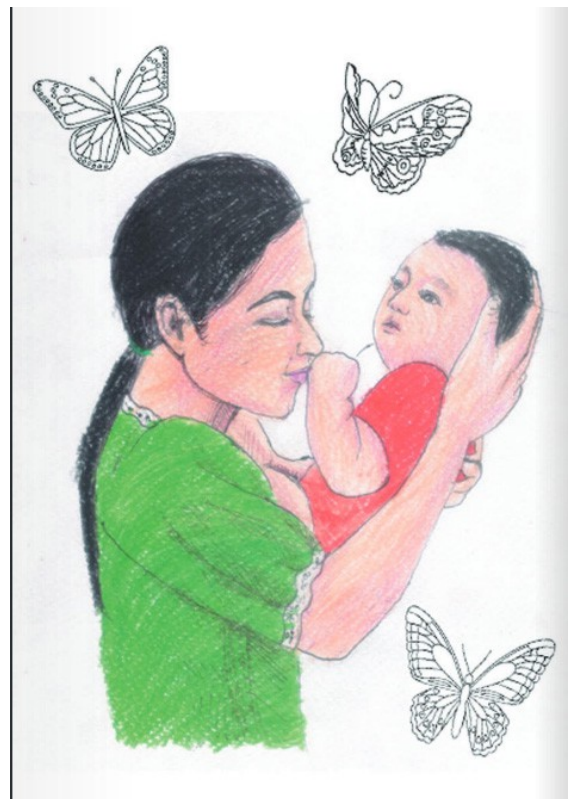
De kinderen die de familie maken in Camillian Home zijn allemaal rond dezelfde leeftijd. Hoewel, we zijn allemaal op verschillende plaatsen geboren: Benz was geboren in Traat, Waa was geboren in Lat Krabang, Muu was geboren in de bergen naast Kanchanburi en Seen was geboren in het ziekenhuis Rayong.

Soms kennen we zelfs ons geboorteverhaal niet. Hieraan denken is pijnlijk. Zoals James het ziet start ons leven niet met de geboorte maar met onze eerste herinneringen. James herinnert zich

dat er voor hem gezorgd werd door een familie in het kindertehuis van Lopburi.

Peter zijn eerste herinneringen zijn het leven bij de katholieke priesters in Baan Camillian Rayong, vooral priester John, waar hij heel veel van hield. Voor anderen zijn de vroegste herinneringen de gezichten en aanwezigheid van een tante of een grootvader en andere personen die voor hen zorgden.

2. Allereerst de moeders

Terwijl we onze moeders die ons geboren hebben niet meer herinneren, heeft Bell wel nog die herinnering. Zij wil zich blijven herinneren dat haar moeder zeer

sterk was. Zij heeft nooit de noden van haar drie kinderen en een neef verwaarloosd. Beter nog, zij heeft geleidelijk aan geld gespaard om iedereen te laten naar school gaan. Ze dacht altijd eerst aan haar kinderen en dan pas aan zichzelf.

Op een dag viel Bell naar beneden en kon niet meer lopen. Ze was slechts drie jaar oud. Haar moeder aanvaarde dat Camillian Home beter kon zorgen voor de noden van Bell. Daarom vulde ze gewillig de aanvraag in.

Nu noemen wij de verpleegsters en de verantwoordelijken van Camillian Home onze "moeders". Zij geven ons liefde, veiligheid en warmte. In Camillian Home hebben wij een plek gevonden waar we thuis zijn, een tweede familie hebben.

3. Een verhaal van opstaan

Voor Waa veranderde al haar problemen toen ze in Camillian Home kwam. Ze kon niet lopen en ze kon haar rechter arm niet gebruiken. Ze moest elke dag thuis blijven terwijl haar grootouders gingen werken. In Camillian Home kreeg ze fysiotherapie. Stilaan kon ze zich weer een normaal kind voelen toen ze opnieuw leerde lopen.

De reden waarom wij in Camillian Home wonen is omdat ieder van ons een handicap heeft. Velen van ons moeten begeleid worden door verplegenden omdat wij heel ons leven medicatie nodig zullen hebben. Anderen van ons zijn met een handicap geboren. Of wij kunnen niet zo vlug alles begrijpen zoals andere kinderen.

Maar al bij al, het samen leven geeft ons de kans om te zien dat wij veel mogelijkheden hebben. Wij voelen ons minder bedrukt. Niemand van ons voelt zich neergedrukt.

4. De dag van een begeleider

Toen Peter toekwam in Camillian Home was het gebouw nog niet af. Twee andere kinderen kwamen diezelfde dag, maar niemand anders leefde daar toen al. Het was zo hard! Peter voelde zich heel eenzaam. Hij wou terug naar de plaats waar hij vroeger leefde. Maar dan werden de drie beste maten.

Stilaan kwamen er meer kinderen. Peter en zijn vrienden leidden hen rond zodat iedereen zich op het einde goed voelde in het home.

Nu zijn we dag en nacht samen. We voelen ons als broers en zussen, samen heel schattig en vriendelijk. We maken samen veel plezier op de tweede en derde verdieping waar wij slapen. Wij spelen samen spelletjes en luisteren naar muziek. En goede vrienden zorgen voor elkaar als er iemand ziek is. Het belangrijkste is dat ze elkaar troosten en helpen als ze problemen hebben. En tenslotte werd Peter de officiële begeleider van elk nieuw kind dat in Camillian Home toekomt.

5. De stap vooruit naar huis

Gezondheid is het belangrijkste in onze levens. Seen kan u hier veel over vertellen. Zijn ouders vochten heel moedig tegen hun eigen handicap sinds hun kinderjaren. Zij konden niet spreken. Maar Seen zelf

kan dat gelukkig wel, sinds zijn vroege kinderjaren. Maar daarna werd zijn hele lichaam zwak. Daarom moest hij regelmatig thuis blijven van school. Komen en gaan in ziekenhuizen werd zijn dagelijkse routine.

Uiteindelijk zocht het Rayong ziekenhuis voor hem een oplossing. Seen kwam in april naar Camillian H. Sinds dan voelt hij zich veel beter. Seen zegt dat het aan zijn nieuwe vrienden en Camillian Home ligt die zo vriendelijk voor hem zijn. En ook de kans om te studeren en allerlei activiteiten te doen zoals kunst. Het maakt hem blij en zijn gezondheid gaat goed vooruit.

6. Het zoete begin van vorming

Wij houden van leren. Wij hebben gezocht om te leren van in het begin van ons kind zijn. Toey herinnert zich dat hij in het geheim de schoolboeken van zijn broer las omdat hij niet de mogelijkheid had om naar school te gaan.

Nart was nooit naar school geweest toen hij onder de zorg van zijn tante was. Maar zij stuurde hem naar een centrum waar hij de fundamenten van het leren meekreeg, ook al was het heel weinig. Later toen hij in Camillian Home was volgde hij het

niet officiële vormingsprogramma. Hij kon zich ook buiten amuseren met zijn vrienden zoals iedereen. Daardoor voelde hij zich heel blij. Er was niets dat hem kon tegenhouden om niet te studeren.

Onlangs is hij hoger onderwijs beginnen volgen. Zoals iedereen van ons droomt hij ervan om naar de universiteit te gaan om zijn bachelor graad te halen.

7. De kleur van dromen

Kunst, muziek, theater, sport zijn allemaal belangrijk in onze levens. Pi Rat leert ons muziek, wij kunnen er gitaar spelen, drums en zoveel meer. Onze band is heel actief.

Een ander voorbeeld is onze vriendin Tubtim. Zij houdt van koken en het kijken naar haar broers als ze voetballen. Maar de kunstzaal is haar favoriete plaats. Als ze tekent komen alle woorden die in haar lach blijven steken tot leven op het papier.

Alle herinneringen, gevoelens en hoop worden weergegeven zelfs klaarder dan met foto's. Bezoekers aan Camillian Home hebben het niet verkeerd voor als ze veel geld geven voor haar prachtige kunstwerken.

8. Geluk verbeelden

Onze lieve vriend Muu kan leuke verhalen vertellen. Hij verbeeldt zichzelf dat hij met een campingwagen rijdt. In zijn droom zijn zijn grootvader en zijn twee katten bij hem. De twee katten noemen Muu en Muu. Zij gaan naar het strand en willen zwemmen. Als de benzine op is in de wagen stoppen ze en drinken ze een frisdrank. Raad wie de ondeugendsten zijn, Muu, de twee katten of de grootvader?

9. Geluk en toekomst voor ons allen.

Wij mogen dan geboren zijn zonder geluk omdat onze gezondheid niet

goed is of onze familie situatie slecht is. Maar ondanks deze slechte start , was er ook geluk, want wij mochten samen leven.

Toey zijn getuigenis aan ons en iedereen houdt onze geest helder.

Hij zegt het als volgt:

“ Iedereen die ongeluk heeft,
aanvaard je situatie

,

Alsjeblief kijk vooruit!

Wij zijn verantwoordelijk voor ons eigen leven,

Niemand kan het in onze plaats doen

Als anderen dat kunnen,

Dan kunnen wij het ook

Is het niet vandaag,

Dan morgen;”